

Tina Jonsbu

VIDERE. INNTIL.

06.10 - 06.11.2022

Utførelsen av arbeidene er sentral i Tina Jonsbu sin kunstneriske praksis. I arbeidet oppstår det et dynamisk forhold mellom det regelbundne og den frie kreativiteten. Fremgangsmåten er langsom og hun forholder seg til en rekke kriterier og regler som er fastsatt på forhånd, eller som kommer til underveis. Jonsbus broderte arbeider består av et enormt antall konsentrerte timer som gjør seg nærværende i materialet; tråd, lin og papir. Arbeidene blir slik en form for synliggjøring og dokumentasjon av prosessen det er å lage dem, og det er ikke alltid klart om det er prosessen eller det ferdige arbeidet som er målet.

I utstillingen VIDERE. INNTIL. møter vi broderiet som kartlegging, konsept og prosess. Det pågående prosjektet *Vorma* består av et omfattende broderi, en lydinstallasjon og en bok. Inne i gallerirommet kan vi høre Jonsbus egen stemme vandre mellom fem høytalere, hvor hun leser høyt fra boka *Vorma*. Her vil hun brodere sitt møte med den 32 kilometer lange elva *Vorma*, som renner fra Mjøsa til Glomma, fra Minnesund til Nestangen, helt sørøst i Norge. Teksten hun leser beskriver den kunstneriske prosessen frem mot utførelsen av broderiet. Vi inviteres inn i prosjektets ulike faser ved at Jonsbu deler tanker om arbeidets idé, metode, format og materialvalg mens hun forsøker å komme frem til et kunstnerisk interessant og praktisk gjennomførbart arbeid.

I lydverket/ boken beskriver Jonsbu at hun bestemmer seg for å undersøke hvordan hun kan jobbe med elva *Vorma* som ramme for et broderiarbeid. I august 2018 vandrer hun langs denne elva, ser seg ut motiver og registrerer farger fra det hun opplever langs elvekanten. Hun velger tråder som fanger hennes opplevelse av stedet fra en trådpallett som består av 482 farger. Hvert motiv får sin "trådpakke" med 1 meter lange tråder som broderes med små, vilkårlige sting, i en gitt rekkefølge. Disse broderes fortløpende langs en 25 meter lang rull med lin.

De konkrete motivene langs elva har i Jonsbus fortolkning fått et abstrakt uttrykk hvor man fremdeles kan skimte hennes registreringer av elvebredden og dens omgivelser. Gjennom fastsatte regler formulerer hun en fortelling uten bruk av figurasjon. 74 abstraherte motiver beveger seg over det lange kveilende linbåndet, lik en frise som søker å kartlegge den vakre elven og landskapet rundt. Broderiet *Vorma, august 2018* er uavsluttet og i stadig utvikling, noe som forsterkes av dets plassering i gulvhøyde - tilgjengelig for å kunne plukkes opp og arbeides videre på. Linbåndet har ikke blitt rullet fullstendig ut og det har flere meter igjen som det kan broderes på.

I utstillingen møter vi også serien *Restetråder* (2017 -) som består av flere mindre to- og tredimensjonale arbeider på papir. Sammen kan de synes å danne en "flytende" installasjon midt i gallerirommet. Blikket dras opp til hver av de 14 broderiene som er lagt forsiktig på hver sin "svevende" metallplate. Arbeidene er utført med fargesterke tråder hvor delikate små sting er utført lag på lag og perforerer det tynne japanske papiret. Noen av arbeidene har kun ett lag brodert, mens andre har så mange lag av sting at papiret har buktet seg og fått en tykkere skulpturell form.

I *Restetråder* er det lite igjen som minner om det tradisjonelle, regelbundne broderiet som følger et mønster. Likevel er utgangspunktet regelbundet ved at disse arbeidene tar bruk av restetråder fra gamle broderipakker for korsstingsbroderier som Jonsbu selv, familiemedlemmer og venner har brodert på et tidligere tidspunkt. Broderipakkene inneholder opprinnelig et mønsterark, linstoff og garn man trenger for å brodere bildet. Restetrådene består av ulike mengder, farger og lengder, og Jonsbu broderer én og én farge i den rekkefølgen de er montert på sitt trådkort. Formatets forhold

tilsvarende det originale broderiet, skalert slik at størrelsen er tilpasset kunstnerens hender og behov for å enkelt kunne plukke det opp i ulike situasjoner. Når trådkortene er tomme, er broderiet avsluttet.

Tina Jonsbu presenterer også to andre broderier som er brodert på lin i utstillingen. Kriteriene for utførelsen har en litt annen retning, og peker på en mulig vei videre. I *Forflyttet hage* har kunstneren mottatt restetråder i gave fra en kunstnerkollega (G.T) som har utført to broderier med disse trådene. Rammeverket og formatet har Jonsbu bestemt ut ifra reglene denne kollegaen benytter i sitt arbeid knyttet til en spesifikk utstilling (med tittelen «19 ½»). I dette broderiet har Jonsbu brukt delikate vertikale gobelinsting påført lagvis over linet. Arbeidet er stramt utført og relaterer seg til Jonsbus lange praksis med tegning, samtidig som broderiet innehar maleriske kvaliteter i det fargene glir over i hverandre.

I *15-259 (Julekalender)* (2022) har Jonsbu fullført et håndarbeid for sin egen mor. Det siste bildebrotet moren begynte å brodere på var en tradisjonell julekalender. Under Jonsbus lagvis ekspressive villsting, utført med trådene fra broderipakken, kan man glimtvis skimte de opprinnelige figurative elementer med nissetema som moren maktet å få på plass. I dette arbeidet utvikles det tradisjonelle broderiet til noe eksperimentelt, og lavkultur smelter over i høykultur. På samme måte som i *Restetråder* løftes broderiet fra det hverdagslige, trivielle og amatørmessige, over til en posisjon som kunst. I *15-259 (Julekalender)* oppstår det en ambivalens ved at det amatørmessige håndarbeidet på den ene siden løftes frem, samtidig som det rent fysisk dekkes til ved at det broderes over. Slik har reglene Jonsbu har forholdt seg til gått over til å få en mer personlig dimensjon. Abstraksjon og figurasjon, høykultur og lavkultur, forenes slik gjennom en særegen kobling av subjektive fortolkninger, konseptuelle tilnærminger og et abstrakt formspråk.

Boken "Vorma" (2022) er utgitt med støtte fra Kulturrådet og Regionale prosjektmidler for visuell kunst.

Tina Jonsbu (f. 1968) bor i Oslo, og arbeider hovedsakelig med tegning og broderi. Jonsbu har blant annet stilt ut sine arbeider i Soft Galleri, Oslo, Bomuldsfabriken Kunsthall, Arendal (2020), Tegnerforbundet (2017), Kunstnerforbundet (2014), Trondheim Kunstmuseum (2013), Charlottenborg Kunsthall, Danmark (2013). Hun er utdannet ved Statens Høgskole for Kunsthåndverk og Design i Bergen (1997) og har en Ph. D i kunstnerisk utviklingsarbeid ved Kunsthøgskolen i Oslo med prosjektet *Strukturer for tanke, strukturer for handling* (2020). Jonsbu er ansatt som førsteamanuensis ved fagområde tekstil ved Kunsthøgskolen i Oslo.

Kunstnersamtale

Torsdag 3. november kl. 18.00

Vi inviterer til kunstnersamtale mellom Tina Jonsbu og kunsthistoriker Nina Schjønby som vil snakke om prosjektet og boken *Vorma*.

Velkommen!

Tina Jonsbu

VIDERE. INNTIL.

October 6 – November 6, 2022

Central to Tina Jonsbu's artistic practice is a dynamic relationship between rule-bound and free creativity. In the exhibition "VIDERE. INNTIL." embroidery is used both as mapping, as a concept, and as an artistic process. Jonsbu's embroidered works consist of an enormous number of concentrated hours that make themselves present in the material, thread, linen, and paper. The process is slow, and she adheres to several criteria and rules that have been established in advance, or during the process. The results become visible at the same time as the process of creating them becomes documentation, and it is not always clear whether the finished work is the goal.

Vorma

Tina Jonsbu's ongoing project *Vorma* consists of extensive embroidery, a sound installation, and a book. Inside the gallery, we can hear Jonsbu's voice traveling between five loudspeakers, where she reads aloud from the book *Vorma*. She explains that she wants to embroider her impression of the 32-kilometer-long river Vorma, which flows from Mjøsa to the Glomma, from Minnesund to Nestangen, in the far southeast of Norway. The text she reads describes the artistic process leading up to the execution of the embroidery. We hear about the project's various phases as Jonsbu shares her thoughts on the work's idea, method, format, and choice of materials while she tries to come up with a way to carry out the project that is both artistically interesting and practical in making an embroidery of the river Vorma.

In August 2018, she walks along this river, discovering motifs and recording colors from what she experienced along the river. She chooses colors that capture her experience of the place from a thread palette consisting of 482 colors. Each motif gets its "thread package" with 1-meter-long threads which are embroidered with small, arbitrary stitches, in each order. These are embroidered continuously along a 25-meter-long roll of linen.

In Jonsbu's interpretation, the motifs along the river have been given an abstract expression where one can still glimpse her recordings of the riverbank and its surroundings. Through established rules, she formulates a composition without the use of figuration. Her 74 abstracted motifs are embroidered on the long coiling linen ribbon, like a frieze that seeks to map the beautiful river and surrounding landscape. The embroidery *Vorma, August 2018* is unfinished and in constant development, which is enhanced by its location at floor height - available to be picked up and worked on further. The linen ribbon has not been fully unrolled and there are several meters left for her to embroider on.

Restetråder

Her series *Restetråder* (2017 -) consists of several smaller two- and three-dimensional embroideries on Japanese paper. The 14 embroideries are placed carefully on each "floating" metal plate and made with brightly colored threads and delicate little stitches, done layer by layer and perforating the thin Japanese paper. Some of the embroideries have so many layers of stitches that the paper has curled and taken on a thicker, sculptural shape.

There is little left that resembles the traditional, regular embroidery that follows a pattern. Nevertheless, the starting point for making the embroideries is to use up leftover threads from old embroidery packages for cross-stitch embroideries that Jonsbu herself, her mother, and her friends have embroidered. These traditional embroidery packages originally contain an image pattern, linen fabric, and yarn in the various colors needed to embroider the image. The number of threads

remaining in these packages, their colors, and lengths are not the same, but Jonsbu embroiders everything, one color at a time, in the order that follows the pattern. The proportions of the format corresponding to the original embroidery and are scaled so that the size is adapted to the artist's hands. She wants to easily carry out the embroidery whenever possible, in various situations. The embroidery is finished when all the threads have been used.

Tina Jonsbu's embroidery *Forflyttet hage* is made from leftover threads from two embroideries made by a friend and artist (G.T). The execution and format of this work have been decided by Jonsbu based on inspiration from her friend's exhibition (titled "19 ½"). Jonsbu has embroidered the threads in layers using delicate vertical tapestry stitches. The work is done with straight lines and has painterly qualities in that the colors are sewn into each other.

In *15-259 (Julekalender)* (Christmas calendar) Jonsbu has completed the very last embroidered picture that her mother started. An embroidery with a Christmas theme in which one glimpses her mother's original figurative elements, lying beneath Jonsbu's expressive stitches, made with the threads from the embroidery kit. In the same way, as in the series *Restetråder*, this traditional embroidery has become something artistic and experimental, where abstraction and figuration are united through a distinctive combination of subjective interpretations, conceptual approaches, and an abstract design language. The embroideries are given a position as art, elevated from the everyday, trivial, and amateur creative handwork.

Tina Jonsbu has received financial support for the publication, "Vorma", (2022) from The Norwegian Cultural Fund and Regional Project Funds for Visual Art.

Tina Jonsbu (b. 1968) lives in Oslo and has her education from the Norwegian Academy of Arts and Design in Bergen (1997). In 2020 she received a Ph.D. in artistic research for her project entitled "Structures for thought, structures for action" at the Oslo National Academy of the Arts, where Jonsbu is now teaching as an associate professor.